

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 3. Christus impositam tollit crucem: & depositam sinit Simoni post se
tollendam. Qui sibi suas solus aptat cruces, vix unquam aptas efficiet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Tract. de
uno Pat.

nostrum, quam quod ita divinura est. Orig. ligenda res homini, qua Deo carna est. Bonum
& magnitudo patientia, siue Crucis ferendæ, quod amat Majestas Divina commendat.
Deo auctore procedit, inquit S. Cyprianus. Di-

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, Quæretis me, & non invenietis. Ioan. 7.

VERITAS PRACTICA.

Verbum Dei non redit vacuum, aut proficit
necesse est recipienti, vel obstit.

In 3. parte, Feria 2. hebdomada 8.

Qui divinam expellunt Sacramentorum gra-
tiam, non minus fortè peccant, quam qui
olim manna repulerunt

In 3. parte, Sabbato hebdomada 13. Et univer-
sum de neglectis Gratiis, pene tota est hebdomada
27. quarta partis.

Si quis sitit, veniat ad me & bibat.

Qui vel uni Creaturæ nimis adhæret, duo
mala facit, de quibus ipse Creator: Me
dereliquerunt fontem aquæ vivæ, & fode-
runt sibi cisternas, cisternas dissipatas quæ
continere non valent aquas.

In 4. parte, Sabbato hebdomada 18. Vbi
Evangelium exponitur.

FERIA TERTIA

CHRISTVS IMPOSITAM TOLLIT

Crucem: & depositam finit Simoni post
se tollendam.

Et bajulans sibi Crucem exivit in eum, qui dicitur Calvaria locum. Ioan. 19.

Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quendam Cyrenensem, & imposuerunt illi
Crucem portare post Iesum. Luc. 23.

VERITAS PRACTICA.

Qui sibi suas, solus, aprat Cruces, vix un-
quam aptas efficiet.

RATIO est, quia nulli apta Cruces dici possunt,
nisi que sunt inter extrema temperata.

Sed qui sibi suas aprat Cruces, si solus aprat, vix
erunt temperata.

Ergo vix unquam aptas efficiet; Ac proinde in
illis voluntariis poenitentis & mortificationi-
bus, alieno potius quam suo quisque fidat con-
silio.

I. PUNCTUM.

ADMIRABILE profus est, Christum Do-
minum neque sibi imposuisse Crucem,
Hæretus vsq; pars 2.

neque deposuisse; sed impositam à Judæis
sustinuit & bajulavit, quantum quidem per
vires naturales potuit; Quando verò ultra
nil potuit, tum deficienti suffectus est Simon
ille Cyrenæus, quem anguriaverunt Judæi, ut
tolleret Crucem eius.

Postquam itaque non nihil affectui & pi-
etati dederis, considerando deplorandum il-
lum statum, quo Christus Dominus à Pilati
prætorio per universam urbem alligatus suæ
Cruci, tractus est & immanissimè tractatus
ab omnibus; Admirare Divinum illud con-
siliium, quo sic imposi & deponi suam cru-
cem Christus permisit, ut documentum hæc
spirituale, & practicam Veritatem tantopo-
re necessariam suo exemplo stabiliret, Ne solis
nobis nostras imponeremus Cruces, sed quid-
quid

X

quid spectat ad illam, quæ vocatur externa mortificatio sensuum, alieno potius quam nostro temperaretur arbitrio. Nam qui solus sibi suas aptat Cruces, vix unquam aptas efficiet.

Ratio, quæ affertur, est aperta, quod scilicet illæ solæ sint aptæ Cruces, quæ sunt in medio positæ, quæ sunt inter extrema temperatæ, quæ neque excedunt, neque deficient, in quibus neque plus, neque minus quam expediat, quantum quidem temperari possunt, juxta hæc Scripturæ monita:

Prov. 4.

Eccl. 7.

Rom. 12.

1. Is.

Coll. 2.

s. 16.

NOLI esse iustus multum, neque plus sapias quam necesse est, ne forte obstupescaas. Et postquam Apostolus obsecravit ut exhibeamus corpora nostra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, statim adjungit, Rationabile obsequium vestrum, ut probetis, quæ sit voluntas Dei. Dico enim per gratiam, quæ data est mihi omnibus, qui sunt inter vos, non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem. NEC plus vel minus, inquit sanctus Hieronymus, sed omnia temperata. Et si à recta via paululum declinaveris, non interest utrum ad dextram vadas, an ad sinistram: cum verum iter amiseris. Denique refert Cassianus communem antiquorum delicti Patrum fuisse sententiam, nimietates ex utraque parte sentientes, aequaliter improbandas. Audere sine te his opponere; atque aliud à communi sensu sentire?

II. PUNCTUM.

SED cum quis solus sibi suas aptat Cruces, vix erunt temperata: Vix se is continebit, quin aut in excessum aut in defectum sese proiciat. Cum enim ex una parte, mortificatio sit instrumentum aptissimum perfectionis acquirenda; ex alia verò, sit exercitium naturæ corruptæ valde odiosum & onerosum; quicumque suæ perfectionis cupidissimus est, cupiditate sua sæpe rapitur ultra quam debeat; & quod in sanctis & perfectis viris legitur factum, sibi, ni caveat, faciendum crederet. Quiddam incauti, ait Kempensis, propter devotionis gratiam se ipsos destruxerunt, quia plus agere voluerunt quam potuerunt, non pensantes suæ puritatis mensuram, sed magis cordis affectum sequentes quam rationis iudicium.

Qui verò non ita fervent, aut qui etiam

de suo profectu parum solliciti sunt, quorum numerus est amplior, in defectum cadent, & vix audebunt aliquid, ne videlicet, ut sibi fingunt, majora bona impediunt, illud etiam in ore frequentissimum habentes, non esse sitam in mortificatione perfectionem, liberum unicuique esse, ut assumat quid velit, sibi non videri aliud imponendum, satis aliunde laborare. O probrum, & ignaviarum. Egedimini & videre filie Sion Regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua, in die desponsationis illius, & in die lætitiæ cordis eius. VOBIS dicimus, filia Simon, ait sanctus Bernardus, anima secularis, debiles, delicatæ, filia non filii, in quibus nihil est fortitudinis, nihil est virilis animi, egedimini filie Sion, egedimini de sensu carnis ad intellectum mentis, de servitute carnalis concupiscentiæ ad libertatem spiritualis intelligentiæ.

III. PUNCTUM.

QUI sibi ergo solus suas aptat Cruces, vix unquam aptas efficiet, si sibi solus aptat, quia vix unquam sic se temperabit, quin excedat aut deficiat: Et tamen illæ solæ sunt aptæ Cruces, quæ sunt inter excessum & defectum temperatæ. Noli esse nimius ne forte offendas. NE dicas, quid est mihi opus & quæ erunt mihi ex hoc bona? ne dicas: sufficiens mihi sum, & quid ex hoc pessimabor? Quæ cum sint tam expresse in Scripturis, audeat Divus Bernardus affirmare, quod, qui non vult alterius potius quam suo regi consilio, se sui magistrum facit, seque discipulum stulti constituit: & omnia illi desunt, qui nihil sibi deesse putat.

Egregie verò sanctus Gregorius ad illa Job 30. verba Job, versa est in luctu cythara mea: duo 20. Mor hæc simul jungens, docet in abstinentia seu qualibet alia mortificatione corporis, moderationem esse adhibendam, & non à se sed ab aliis esse petendam. Pensandum est, inquit, quod choram cythara, si minus tenditur, non sonat: si amplius, raucum sonat; quia nimium virtus abstinentiæ, aut omnino nulla est, si tantum quisque corpus non edomat, quantum valet: aut velle inordinata est, si corpus atterit plus quam valet. Per abstinentiam quippe, carnis vitia sicut extinguenda, non caro: & tanto quisque sibi met debet moderamine præesse, ut ad culpam caro non superbiat. Et tamen

ad affectum rectitudinis in operatione subsistat. Intueri inter hæc, egregium predicatorem libet, quanta arte magisterii, fidelium animas velut in cythara chordas tensas, alias amplius tendendo extenuat, atque alias à tensione sua relaxando conservat. Aliis etenim dicit, non in comessationibus & ebrietatibus, non in cubilibus Rom. 13. & impudiciis: Et rursus ait, mortificate Coloss. 3. membra vestra, quæ sunt super terram. Et 1. Tim. 5. tamen Prædicatori carissimo scribit dicens: Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino utere propter stomachum tuum, & frequentes tuas infirmitates. Illas ergo chordas attenuando tendit, ne non tensa omni modo non sonent, hanc vero à tensione temperat, ne dum plus tenditur, minus sonet.

Rom. 13. & impudiciis: Et rursus ait, mortificate Coloss. 3. membra vestra, quæ sunt super terram. Et 1. Tim. 5. tamen Prædicatori carissimo scribit dicens: Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino utere propter stomachum tuum, & frequentes tuas infirmitates. Illas ergo chordas attenuando tendit, ne non tensa omni modo non sonent, hanc vero à tensione temperat, ne dum plus tenditur, minus sonet.

In quibus sancti Papæ verbis non modò vides, quod vera mortificatio temperata esse debet, sed quod præcipuè videndum est, id apertè patet, quòd sit nostra potius ab alio temperanda quàm à nobis, cum ipse sanctus Timotheus quantumcunque sanctus & peritus, accipere debuerit ab Apostolo, sui

regulam victus & temperantiæ normam. Tu vciò, tu à te solo præsumeres audiendam tuæ temperaturam vitæ! Tu quis es? nunquid Timotheo sanctior aut sapientior? Audi rursus Scripturas: Audiens sapiens sapi- Proo. 1. entior erit, & intelligens gubernacula possidebit, id est, sic intelliget quomodo se tutò & securè possit gubernare, ut vix alioquin id ex se intelligat: Unde & ibidem paulò post: Ne imitaris prudentia tua, ne sis sapiens apud temetipsum. Et iterum, vidisti hominem sapientem sibi videri? magis illo spem habebit insipiens, qui se videlicet novit, & se ab alio regendum sinit. Tunc enim insipiens, qui sapienter ab alio regitur, sapientior est sapiente, qui se insipienter regit.

Vide in 1. parte hebdomadam tertiam post Epiphaniam, & præcipuè Feriam 4. & 5. Ubi hæc declaratur Veritas.

Grande malum propria voluntas, quæ se in bono bene faciendo non sinit dirigi.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, Dixerunt ad Iesum fratres eius transi hinc, & vade in Iudæam, &c. Ioan. 7.

VERITAS PRACTICA-

Quæ est regula Temperantiæ in edendo, eadem est in loquendo.

Humana consilia eò sæpè pejora quò meliora. In 3. parte, Feria 5. hebdomada 14.

Vel sic.

DIXIT eis Iesus: Tempus meum nondum advenit.

Eadem est oris Temperantia in loquendo, quæ est in edendo. In 3. parte, Feria 6. hebdomada 7.

Sic est omni negotio tempus & opportunitas, ut nisi adsit tempus & opportunitas, vix ullum fiat negotium.

AD SUMENDA, EX ÆQUO, DEXTRA VEL SINISTRA DE NOBIS DICTA.

In 4. parte, Feria 4. hebdomada 18. ubi hoc enarratur Evangelium.

Humana de nobis iudicia sic sunt humanè audienda, ut non humanitùs audiantur.

Et murmur multum erat de eo in turba.

Id est, non secundum humanum sensum, quo in dexteris nimis exultamus, & in sinistris nimis abicimur.

CONTRA LINGUÆ INTEMPERANTIAM.

In 4. parte, Feria 2. hebdomada 15.

X 2

Et